

Program se izvodi u okviru suradnje *Ureda za kulturu pri Rektoratu Sveučilišta u Rijeci - Studentskog kulturnog centra*, te *Odsjeka za filozofiju Filozofskog fakulteta*, *Doktorski program Filozofija i suvremenost*, *Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta* i *Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci*, članovi tih zajednica, nastavnici i studenti, zajedno sa keramičarima članovima *Interinove*.

Eko-etika, mudrost i sreća:

Ako si mudar znati ćeš se uklopiti u svoju okolinu; dapače, možda će ti svaka okolina biti kao dom. Ako ti i ne bude posve odgovarala, znati ćeš si je prilagoditi. To su naučavali drevni mudraci. Ali danas su stvari drugačije; okolinu smo si toliko prilagodili da smo je skoro uništili i onemogućili joj da nam bude dom i potpora. Ako nastavimo, neće je biti, a onda niti nas. Manifestacija *Ekoramika* ima za cilj da vas i nas podsjeti na ove tužne istine, da vas ipak nadahne optimizmom i potakne na to da se i sami angažirate, te da to učini dijelom preko umjetnosti, posebno keramike, te progovori o ekologiji, umjetnosti, mudrosti i filozofiji. Keramičare su podjednako nadahnuli i problemi i rješenja. Igraju se oblikujući razbijene boce *Coca-Cole*, ali i maštajući o prirodi, o snježno-bijeloj kori drveta, ali i o tome kako da prirodi pomognu. Pomalo

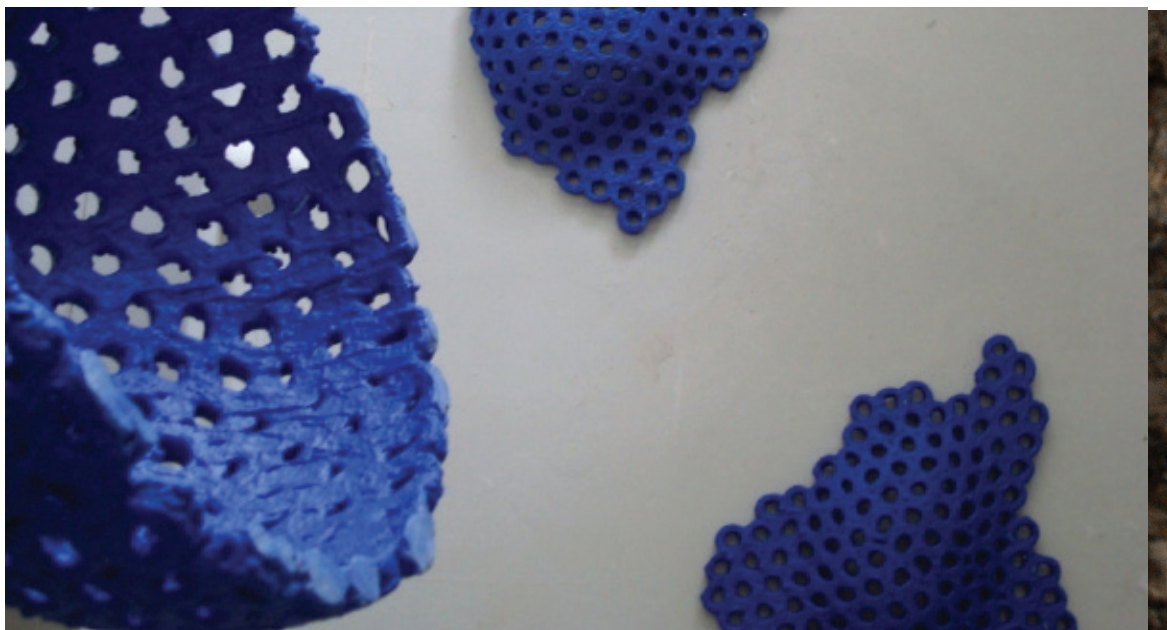

nadrealne ptičje kućice i fantastične hranilice upozoravaju i potiču, a upotreba prirodnog materijala i pigmenta diskretno nudi uzor za svakodnevni život. Ekološke diskusije, neke od njih nadahnute izlošcima, vodit će se uz uvodnu riječ ekologa, mladih i vrlo mladih, u kombinaciji s filmovima i konkretnim primjerima. Ugostit ćemo **dr. Dejana Savića**, slovenskog eko-etičara i voditelja tamošnjeg *Greenpeacea*, te mlade domaće i slovenske eko- filozofkinje i aktivistkinje, dvije s riječkog doktorskog programa iz kojeg je potekla ideja za teorijski dio *Ekoramike*. U središtu pažnje su ekološka etika i ekološke alternative. Druga je skupina susreta usredotočena na sreću, mudrost i filozofiju. Prikazati ćemo filmove *Alaina de Bottona* o velikim filozofima, od *Sokrata* do *Nietzschea*, a svaki film predstaviti će i komentirati nastavnici s riječkog filozofskog odsjeka i njihovi gosti/gošće. Filmovi su bili i ostali super-uspješni; polazeći od mudrosti klasika i/ili velikih buntovnika u povijesti filozofije, oni pomažu promisliti današnje probleme, svakodnevnne i možda manje, ali zato dramatične i opasne.

Prof.dr.sc. Nenad Smokrović i Prof.dr.sc. Nenad Mišćević

Povijest umjetnosti u suvremenom prostoru znanja i oblikovanja:

Prije petnaestak dana otvoren je *55. Venecijanski bijenale suvremene umjetnosti*. Za razumijevanje projekta *Ekoramika* koji predstavljamo ovoga srpnja u Rijeci iznimno nam je zanimljiva poveznica s ovogodišnjom mostrom. Tema bijenala naime, evocira model utopijskog sna talijansko-američkog samoukog umjetnika **Marina Auritija** iz 1955. koji je osmislio model goleme 700 metara visoke palače u kojoj bi bio smješten zamišljeni muzej koji

2. Dražen Vitolović

bi čuvao svo znanje svijeta. Drugim riječima radi se o umjetničkoj viziji univerzalne, sveobuhvatne slike koja u formi “*Enciklopedijske palače*” poduzima odlučujući korak prema istraživanju, prema spoznaji, znanosti i edukaciji. Želeći time što više uključiti *Bijenale* u struju edukativnih aktivnosti, stvarajući od njega mjesto učenja i istraživanja, organizatori su osmislili projekt umjetničkih susreta, predavanja, rasprava...sve pod nazivom “*Meetings on Art*”, s time da se već četvrtu godinu za redom održava i dio programa pod nazivom “*Biennale Sessions*”, namijenjen sveučilištima i umjetničkim akademijama te institucijama koje se bave istraživanjima i obrazovanjem u umjetnosti i uz nju vezanim područjima. No, Venecija nije stvorila, već samo prihvatila ovu globalnu nužnost da se umjetnost i znanost, za ljubav prema čovjeku i planetu nametne kao stvarna, te da se nov (dobri) duh vremena oblikuje i misli kroz stvaralaštvo i znanje. U takvom, humanističkom raspoloženju “*liječnja svijeta*”, na Sveučilištu u Rijeci

pokrenula se inicijativa *Ekoramike*, gdje se živoj filozofskoj raspravi pridružuje umjetnička produkcija keramike, a studentima povijesti umjetnosti i filozofije pruža jedinstvena prilika participacije u tom sjajnom spoju. Studentica **Maja Mustač** prihvatila se kritičkog priloga umjetničkom oblikovanju keramičara, dok se student **Tomislav Čop** usmjerio na teorijsku poveznicu umjetnosti i filozofije kod susreta u istoj (osjetljivoj) temi ambijentaliziranja i razumijevanja onoga što nam treba, a to je čovjeku primjeren krajolik, okoliš, prostor...Dakako, sve to uvažavajući dugu umjetničku i filozofsku tradiciju zadržavanja na istim pitanjima, kao i povijesnu potrebu za uvijek novim i sve složenijim odgovorima. Umjetnost i filozofija time su se usprotivile ogluhi čovjeka koji samo troši svoj svijet i prirodu, te se za njegovu dobrobit udružile.

Doc.dr.sc. Nataša Šegota Lah

3. Mladen Ivančić

Radovi studenata Akademije primijenjenih umjetnosti Rijeka i njihovog mentora na Akademiji primijenjenih umjetnosti Rijeka - Pogled(i) na keramiku:

Na predmetu *Keramika* pri APU Rijeka, uz savladavanje tehnologije, i istraživanja u materijalu, studenti imaju zadatak propitivati granice i mogućnosti primjene tog medija. Pitanje koje se postavlja pred nama jest kako sagledati taj arhaični medij i materijal u kontekstu sadašnjeg i suvremenog, kako spojiti doba kada povijest još nije bila bilježena s vremenom u kojem živimo.

Utoliko, neki od izloženih radova, nastali spajanjem nekoliko ili više elemenata propituju paljenu glinu, kao čvrst i nepromjenjiv materijal te unose element fleksibilnosti; dok neki koriste sposobnost gline da bilježi i "pamti" teksture, uzete iz prirode. Otisak stabla u bijeloj glini metaforički i doslovno bilježi nešto što nestaje i čega više nema i kroz svojevrsnu igru pozitiv-negativ, promatrač više nije

siguran što je njegova stvarna forma - prazni prostor koji trebamo vidjeti ili ono što fizički vidimo pred sobom.

Utilitarni objekti, također nastoje izmaknuti konvencionalnom poimanju svakodnevnih formi te neki od njih asociraju na objekte "uzete iz prirode" ili pak one koje je priroda promijenila.

Većina izloženih radova nastaje od "čiste" gline bez glazure (izuzev 3 *raku* objekta) a boja je postignuta kombiniranjem različitih vrsta glina ili nanošenjem *engobe*.

I na kraju, predmeti nastali u tehnici *raku-a*, mogu također biti sagledani i poimani iz više uglova, kao likovni ili utilitarni objekti ili pak kao mali segment bogate duhovne tradicije japanskog čajnog rituala koji nije dozvoljavao ponavljanje iste forme ili pokreta.

O radovima *plave strukture/blue structures* /Dražena Vitolovića/

Plave strukture/Blue Structures predstavljaju forme koje su “posuđene” iz prirode / nano-strukture mikroorganizama ili čestica ugljika/. Ovi radovi nastali su pri Europskom centru za keramiku u Den Boshu (Nizozemska) 2010. i radi se o četiri elementa koji se mogu međusobno kombinirati, što ostavlja mogućnost mijenjanja postava. Tehnika u kojoj su izložci izrađeni/ *kamenina i pjenasti porculan/ stoneware and foam porcelain*. Dimenzije/promjenjive .

Mr.art. Dražen Vitolović

Radovi keramičara Interinove:

Koncepcija izložbe keramike zajednička je s izloženim radovima studenata i njihova mentora. Poveznicu čine osvrta na kulturnu i umjetničku baštinu – moguće refleksije na bioetičku kompatibilnost i interakciju. Također, poveznica su i prihvatljivost gline i bojitelja u izradi artefakata u likovnom izrazu, tehnologija, funkcija, održivost unutar ambijenta (primjer, poznati deponij amfora iz 3. stoljeća u Rimu - *Monte dei Cocci*) njegov utjecaj na urbanizaciju; jednostavna tehnologija izrade i primjene prirodnog pigmenta i gline, prihvatljivost i primjena materijala u umjetničkom izrazu, dakle teorija i praksa – eko/art... InterInova je članica Saveza inovatora Hrvatske a njeni članovi ujedno su i članovi ULUPUHA, *Hrvatskog keramičarskog udruženja Kerameikon*. Keramičari su ovdje orijentirani na izradu tradicijskih tehnika paljena gline, pa tako izrađuju predmete načinom i tehnikama kako se to radilo pred više tisuća godina. U opusu kojeg prezentiraju, nalaze se predmeti izrađeni tehnikama kojima su se koristile etrurska, villanovijanska, atička, perzijska i naravno naša autohtona civilizacija.

4. *Vera Gambar*

Posebnu pažnju keramičari posvećuju optimalizaciji spojeva materijala bojitelja i oblika sa konačnim termičkim obradama, kako bi rezultati paljenja bili primjereni ciljevima postizanja sasvim osebnih artefakata. S toga svoja znanja u izradi keramičarskih predmeta ova skupina ljudi prezentira već dugi niz godina, skupno ili svaki član na svojim samostalnim izložbama uz veliku pomoć *Keramičarske radionice isa Mučići* i Općine Matulji.

Vera Gambar Mišević, Interinova

Povijest umjetnosti, keramika i visokoškolsko obrazovanje?

Paul Greenhalgh (ravnatelj *Centra za vizualnu umjetnost Sainsbury na University of East Anglia, Velika Britanija*)

u sklopu izdanja *Ceramic Millennium (Critical Writings on Ceramic History, Theory and Art; 2006.)* u svojem tekstu *Discourse and Decoration: The Struggle for Historical Space* oštro kritizira institucionalnu povijest umjetnosti koja je keramiku u svoje opuse uvrštavala samo povremeno te smatra da je keramika oduvijek bila žrtva povijesti umjetnosti koju se kao relevantnu umjetničku vrstu kontinuirano negira i marginalizira. Smatra da je marginalnoj valorizaciji krivac institucionalno shvaćanje avangardizma kao glavnog izvora kreativnosti za razliku od kojeg je keramika manje eksperimentalna, izvorna ili inovativna. Keramika je kao čisto umjetnička djelatnost u periodu europskog modernizma od 1870. do 1940. bila rijetka pojava i nije imala utvrđenu institucionalnu težinu koja bi mogla pokrenuti značajne avangardne radikalizacije. *Greenhalgh* napominje da keramika zaslužuje drugačiji tretman i razgraničava izjednačavanje avangarde s iskustvom i inovacijom, elementima uz koje je razvoj keramike oduvijek usko vezan.

U Hrvatskoj je povijesti umjetnosti deficitarnom umjetničkom i obrtničkom području - keramici, rad posebno posvetila **Marina Baričević**. Radila je na povijesnoj sintezi hrvatske keramike (*Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, 1986.; Suvremena keramika u Hrvatskoj, 1994.*) i prezentaciji naših keramičara. **Ive Šime Banov** u recenziji o njenoj monografiji koju je posvetila radu keramičarke *Stelle Skopal* u *Kvartalu*, kronici *Instituta za povijest umjetnosti* (VI-3/4-2009), piše o njenom velikom doprinosu hrvatskoj povijesti umjetnosti u brizi za rubne fenomene i rubna područja u umjetnosti. Izraz koji

I.Š.Banov upotrebljava kako bi naznačio interes djelovanja **Marine Baričević** može se primijeniti i na opće stanje interesa za keramiku u Hrvatskoj danas.

5. Josipa Čeliković

6. Mladen Ivančić

Danas, nakon devet godina na *Akademiji primijenjenih umjetnosti* u Rijeci keramika kao tzv. rubni fenomen nije ostavljena na cjedilu, unatoč tome što krvna slika keramičkog obrazovanja na visokoškolskoj razini nije još uvijek izoštrena, definirana i jasna. Ovo nije samo slučaj za Rijeku. Zagreb je po tom pitanju od početnog vrlo uspješnog podizanja keramičkog obrazovanja na visokoškolsku razinu odavno odustao. *Akademiju primijenjenih umjetnosti u Zagrebu* 1955. snašla je gora situacija. Morala je zatvoriti svoja vrata, a u njoj

je školovana samo jedna generacija keramičara. Kratki, ali značajni period (1950.-1955.) za povijest hrvatske moderne keramike izrodio je prve akademski školovane keramičare u matici zemlji, poput dizajnerica **Marte Šribar** i **Dinke Kaleb-Čulić** koje svoju karijeru započinju u industrijskoj proizvodnji nekadašnje tvornice porculana *Jugokeramika*.

Suživot praktičnog, umjetničkog i reprezentacijskog: Odvijanje praktične nastave u keramičkom oblikovanju na riječkoj *Akademiji* bilo je isprekidano (izborni kolegi *Keramika* pod vodstvom mentora **mr.art. Dražena Vitolovića** pokrenut je nakon godinu dana zastoja, a prva je kolegij vodila **mr.art. Lucija Gudlin** od 2007.), a teorijski dio nastave za koji se planiralo da ga preuzme **Marina Baričević** još dan danas nije realiziran. Unatoč ovim nezahvalnim činjenicama koje su prije svega uzrok neizvjesnih financijskih vremena današnjice, a koji nisu iznimka ni za prošla vremena, na riječkoj je *Akademiji* ove akademske godine (2012./2013.) ponovno pokrenut izborni kolegij *Keramika*, a zainteresirani studenti dobili su priliku upoznati se s keramičkim oblikovanjem i tehnikama modeliranja, dekoriranja i paljenja. Njihovi radovi na izložbi *Ekoramika* realizacije su početnih ovladavanja tradicionalnih keramičkih tehnika, a ujedno i kreacije nastale kao rezultat spoja dosadašnjih praktičnih znanja i vještina koje su usvojili na svojim matičnim studijskim grupama. Tako se većina u tradicionalnim keramičkim tehnikama izražava na način oblikovanja koji je srodan modeliranju kiparskih volumena i struktura. Proizašle samostalne strukture možemo definirati keramičarskim stručnim rječnikom kao keramoskulpture, dok pojedini radovi proizlaze iz oblikovnog koncepta

tradicionalnih keramičkih uporabnih predmeta i mogu interferirati unutar granica utilitarnog i čistog umjetničkog objekta.

Grupa radova članova udruge keramičara InterInove polarizira unutar sličnih uočljivih graničnih koncepata. Kako bi mogli utjecati na suživot u sklopu osjetljivoga eko sustava prirodnih i životinjskih vrsta, pojedini su keramički objekti podređeni specijaliziranoj svrhovitoj namjeni poput funkcije u svrhu zaklona ili skloništa, a drugi sa svrhom prehranjivanja/hranjenja. Ističu se također samostalne keramičke skulptorske strukture čija je esencijalnost i originalnost u zbližavanju i preobražaju te približavanju i preoblikovanju prema zakonitostima prirodnih amorfnih oblika. Treći pak djeluju kao pozadina za eksperimentiranje dekorativnim glazurnim tehnikama u kojima su autori s obzirom na zadane asocijativne i značenjske okvire samog idejnog koncepta, usmjereni ka istraživanju umjetnih, kemijskih glazurnih spojeva koji na predmetima proizvode različite kameleonske efekte koji se mogu uklopiti u harmoniju prirode kao ekološki prihvatljivi eksponati.

Radovi **Dražena Vitolovića** nešto su različiti od postojećih realizacija, a prvenstveno se razlikuju prema oblikovanju u porculanskoj keramičkoj masi. Za razliku od crvenih i bijelih glina kojima se autori koriste u modeliranju i izradi svojih motiva, porculan spada u grupu tzv. fine keramike uz predmete koji su napravljeni u terakoti, majolici i fajansi. Porculan kombinira sa svojstveno različitim vrstom gline – *kameninom*, vrstom keramičke mase kojoj je zajednička komponenta s porculanom

7. Tamara Pavlečić

izvanredna otpornost pri paljenju na visokim temperaturama, a predmeti paljeni u ovoj keramičkoj masi posjeduju iznimnu otpornost i čvrstoću. **Vitolović** svojim organskim formama pristupa jednako tako na skulptorski način u kojemu jednu tako visoko klasičnu keramičku masu kao što je porculan podvrgava tehnološkom i karakternom eksperimentu. Njegova kamuflaža odudara od standardnih i prilagodljivih kameleonskih mijena te je naličje njegovih formi podređenog karaktera, za razliku od varijacija u kojima se forme prilagođavaju prirodnom okolišu.

*Maja Mustač, 5. godina povijesti umjetnosti na
Filozofskom fakultetu u Rijeci*

Prakticirati Ekozofiju:

Promišljati o filozofskim problemima u domeni ekologije znači postavljati pitanja o prirodnom okolišu i o položaju ljudi u njemu. Pritom nailazimo na mnoge ontološke, etičke, estetičke i druge

8. Tamara Pavlečić

filozofske probleme specifične za ovo područje istraživanja, a koje možemo označiti neologizmom *ekofilozofija* ili *ekozofija*. Bilo bi preambiciozno pretendirati ovdje ponuditi skicu cijelog filozofskog područja koje se oko spomenutih problema razvilo do danas. Umjesto toga, staviti u fokus jednu specifičnu tradiciju koja se na tom području razvija čini se primjerenije. Argument za to jest priroda same tradicije koja svojim utemeljenjem na anti-antropocentričkoj, točnije, holističkoj slici svijeta veoma dobro oprimjeruje mogućnost filozofskog istraživanja u domeni ekologije, a prema nekima, i bit ekologije same.

Dubinska ekologija je od svojih početaka predstavljala kako poziv na ekološki aktivizam, tako i normativni svjetonazor. Riječ je o jednom filozofskom shvaćanju i analizi čovječanstva te njegove relacije s okolišem. To je vrsta ekološke filozofije ili ekozofije, presjek ekoloških i filozofskih problema - politike zaštite okoliša te etike i dr. *Dubinsku ekologiju* valja

shvatiti kao praktičnu ekofilozofiju kojoj je cilj doprinos u hvatanju u koštac s ekološkom krizom suvremenog svijeta. Otac filozofije *dubinske ekologije*, norveški filozof **Arne Dekke Eide Næss** na konferenciji *Ujedinjenih naroda* u Bukureštu 1972. uvodi razlikovanje dvije vrste ekoloških pokreta - dominantni pokret *površne (shallow) ekologije*, prema njemu zaokupljen materijalnim standardom ljudi razvijenih zemalja te borbi protiv oskudice sirovina i zagađenja okoliša s jedne strane, te *dubinski (deep) ekološki pokret* koji ljude shvaća kao dio prirode, ali koji u međupovezanosti i međuovisnosti svih dijelova ekosfere dijele jednaku imanentnu vrijednost sa svim ostalim vrstama sustava. Pokret *dubinske ekologije* nadilazi znanost ekologije na kojoj se zasniva - postavljanjem dubljih pitanja ustanovljuje dva temeljna načela: i) potpuna realizacija ljudskosti samo u identifikaciji s cjelokupnim ljudskim i ne-ljudskim svijetom te postizanje *ekološkog Jastva (ecological Self)* koje prevladava usko, egoistično te ii)

9. Ivna Safundžić

10. Josipa Čeliković

biocentrička jednakost - immanentna vrijednost svake vrste i njeno pravo na slobodan i nesmetan razvoj u svojem prirodnom okolišu. Shvaćanje zajedništva i jedinstva s prirodom te jednakosti svih živih organizama pod snažnim je utjecajem religijskih i filozofskih stajališta i sustava poput indijanskih vjerovanja i zen-budizma te predsokratovaca, Spinoze, Gandhija i dr. Postavljena platforma za dubinsku ekologiju koja je konstruirana kao skup prijedloga može se sažeti kao određenje potrebe za radikalnom promjenom ljudskog ponašanja ka priznavanju immanentnih vrijednosti ne-ljudskih sastavnica Ekosustava, ozbiljnoj redukciji broja stanovništva i tehničke intervencije te orijentacija ka kvaliteti, a ne standardu življenja. Antropocentrizam ljudske kulture smatra se izvorom ekološke krize današnjice. Veoma prisutna misao naše civilizacije, *čovjek kao mjerilo svih stvari*, putem temeljnog ekološkog načela o međupovezanosti i međuovisnosti svih živih organizama želi se zamijeniti poistovjećanjem sa svim živim bićima kao jednim ispravnim načinom zaštite

Zemlje. Neki od teoretičara dubinske ekologije kritiziraju našu civilizaciju kao zaokupljenu odnosom moći i *eksploatacijom* ne samo okoliša nego i jednih skupina ljudi onih *drugih* - muškaraca nad ženama, bogatih nad siromašnima, zapadnih nad kolonijalnim narodima itd.

Promišljajući o odnosu ekologije, filozofije i umjetnosti, zanimljivo je navesti jedan primjer gdje filozofska misao u ekologiji stvara prostor za umjetnost - putem estetike. Kao jedan od načina argumentacije za očuvanje okoliša u teoretskoj raspravi se javlja estetički prezervacionizam. Neki od teoretičara ističu kako pokušaji opravdanja očuvanja prirode utemeljeni na tvrdnjama o instrumentalnoj vrijednosti prirode moraju biti nadopunjeni shvaćanjima o intrinzičnoj vrijednosti same prirode. Time se kao kandidati javljaju moralne i estetske vrijednosti u motivaciji za opsežnim očuvanjem prirode. Tako primjerice **Mark Sagoff** tvrdi kako uvažavanje estetske vrijednosti s moralnom ljubavi prema prirodi može opravdati projekte očuvanja i obnove prirode. Dalje, **Janna Thompson** smatra kako je estetska vrijednost dovoljno svojstvo prirode za opravdanje njena očuvanja. Kao što imamo dužnost očuvati umjetnička djela, imamo dužnost i očuvati lijepe prirodne krajolike. **Eugene Hargrove** se pak poziva na argumentaciju postojanja dužnosti unaprjeđenja i očuvanja dobra te pritom tvrdi kako je prirodna ljepota dobro kao estetska vrijednost. Gubitak prirodnih ljepota predstavlja gubitak sveukupnosti dobrote na svijetu. Premda ovakva stajališta povlače neke daljnje značajne filozofske probleme, u ovom je kontekstu vrijedno istaknuti na koji način filozofija može biti

11. Vera Gambar

poveznica između ekologije i estetike što se dalje može protezati na umjetnost.

U svom širem smislu, umjetnost posvećena ekološkim problemima, u nekim kontekstima tzv. *pejzažna umjetnost (environmental art)* svoje začetke može pratiti od ranih formi pejzažnog slikarstva preko pokreta u kasnim 60ima ili 70ima 20. stoljeća poput *land arta* ili *arte povera*. Kritika tadašnjim tradicionalnim izložbenim praksama te shvaćanjem relacije između umjetničkog djela i umjetnika tj. publike

rezultira napuštanjem galerijskih prostora te stvaranjem i izlaganjem u prirodi što angažira prirodu ne samo kao objekt nego i kao subjekt umjetnosti. Tada se relacija u recepciji umjetnosti i okoliša počinje mijenjati u smjeru sinestezije ta dva fenomena. U toj tradiciji će neki od umjetnika iskazati značajnu empatiju prema okolišu i razvijenu ekološku svijest poput Richarda Longa, Stana Herda, Hermana de Vriesa ili Johna Davisa. Ovdje je istaknuti i primjer ekološke akcije *7000 Hrastova* Josepha Beuysa predstavljene na *Documenti* u Kasselu 1982.

Imajući na umu teoriju i praksu sustava dubinske ekologije kao primjera ekozofije, nije teško zaključiti s kojom lakoćom se filozofija dubinske ekologije u svom vidu aktivizma može protegnuti i na umjetnost. Sve umjetničke prakse koje za cilj imaju problematiziranje, istraživanje i isticanje ekoloških pitanja mogu se dovesti u vezu s idejama jednog filozofskog sustava usmjerenog ka općim ekološkim problemima. Time filozofija postaje teoretski diskurzivni okvir za različite mogućnosti kontekstualiziranja umjetnosti u ekologiji, a sama umjetnost jedan od brojnih načina kako prakticirati ekozofiju.

Tomislav Čop, student 5. godine povijesti umjetnosti i filozofije Filozofskog fakulteta u Rijeci

IZLAGAČI:

-(sl.2.) Mentor: **Mr. art. Dražen Vitolović**, *Akademija primijenjenih umjetnosti Rijeka: Plave strukture/Blue Structures*, tehnika: kamenina i pjenasti porculan/*stoneware and foam porcelain*, dimenzije su promjenjive

STUDENTI AKADEMIJE PRIMIJENJENIH UMJETNOSTI

- (sl.5.) **Josipa Čeliković**, *Struktura*, obojena glina, dimenzije cca 200 x 60 cm.

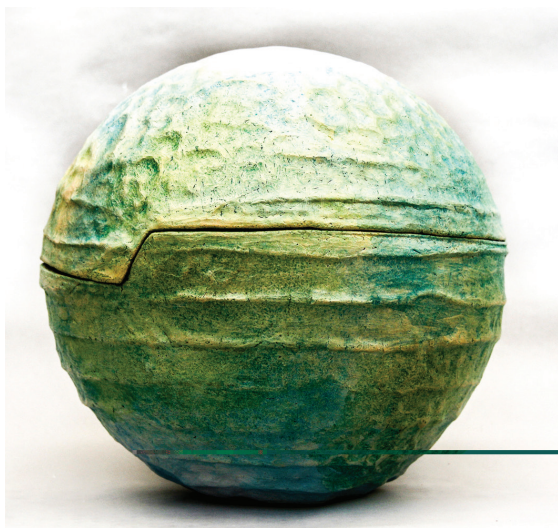
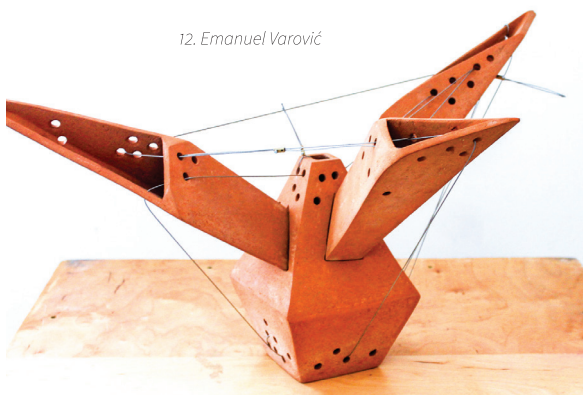

- (sl.10.) **Josipa Čeliković**, *Otisak drva*, engobe, dimenzije cca 40 x 60 cm.
- (sl.12.) **Emanuel Varović**, *Struktura*, crvena glina, dimenzije 40 x 70 cm.
- (sl.13.) **Rene Mahulja**: *Cjediljka*, patinirana crvena glina , dimenzije cca 35 x 24 cm.
- (nema fotografija) **Tanita Brajnović** (*raku*),
- **Iva Mitrović** *Struktura kocke*.
- **Doris Iskra** (*raku*).

KERAMIČARI INTERINOVE

- (sl.1.) **Snježana Nemarnik**: *Poruka u boci*, villanova, dimenzije 51 x 51 x 12 cm.
- (sl.3.) **Mladen Ivančić**; *Hranilica*, patinirana glina, dimenzije promjer 25 cm.
- (sl.4.) **Vera Gambar Miščević**: *Proljeće?*, kamenina, terre sigillate, dimenzije 23 X 35 X 4cm.
- (sl.6.) **Mladen Ivančić**: *Hranilica za ptice*, patinirana glina, dimenzije 60 x 20 cm.
- (sl.7.) **Ivna Safundžić**, *Hostel za bubamare*, kamenina, 50 x 90cm.
- (sl.8.) **Tamara Pavletić**: *Hotel za bumbare i divlje pčele*, kamenine u bojama, ramina i različite vrste gline, dimenzije 35 x 35cm.
- (sl.9.) **Ivna Safundžić**, *Kućica za ptice*, kamenina, dimenzije 28 x 130 cm.
- (sl.11.) **Vera Gambar Miščević**, *Mimi*, goli raku-obojena glina, 25 c 59 x 4 cm.
- (sl.13.) **Elda Čekada**: *Bez naslova*, terra sigillata, dimenzije: promjer 21 cm.

12. Emanuel Varović

13. Elda Čekada

- (sl.15.) **Ivna Safundžić**, *Hostel za bubamare*, kamenina, 50 x 90cm.
- (sl.16) **Elda Čekada**, *Bez naslova*, terra sigillata, dimenzije 58 x 38 x 25 cm.

Abstract:

Rectors office Cultural department, Student cultural center, University of Rijeka Philosophy Department, Doctorate program Philosophy and the Contemporary World, Art History Department, Academy of Applied Arts and Interinova NGO Ceramists. Members, artists, students and teachers group effort resulted in creation of this program and accompanying exhibition. Ekoramika/ Ecoramics:

Ecoramics manifestation focuses primarily on ecology and human well-being topics, with an artistic yet theoretical-philosophical component. The *Blue structures*, for instance, presents forms “borrowed” from nature’s building blocks, namely nano-structures of micro-organisms, or of carbon particle components. The ceramics exhibition brings us back to old, nature-friendly clay-work techniques, namely ones used

in cultures like Villanova, Attic, and our own, autochthonous one. The ceramicists aim to optimize the relationship between materials, pigments/colors and form with the final thermal treatment, resulting in precisely designed artifacts.

The lectures/debates topics we offer, considering the clay-work exhibitions subtext, are devoted to synergy of art, ecology, wisdom and philosophy. Movie projections followed by Ecological debates, some of them inspired by the ceramic exhibits, will be lead by young philosophers-ecologists. We will introduce young Slovene eco-ethicists **Dejan Savić**, leader of *Greenpeace Slovenia*, Croatian and Slovenian students - philosophers and activists focusing on ecological ethics and ecological alternatives.

In addition, in another series of lectures and movie projections, we will bring you closer to great the masters of philosophy, human happiness, wisdom and meaningful life, from Socrates through Epictetus and Montaigne, to Nietzsche;

15. Ivna Safundžić

every movie will be commented by professors from the Rijeka Philosophy department and by their guests.

14. Rene Mahulja

Sintesi:

Con la cooperazione dell'ufficio per la cultura del rettore dell'università di Rijeka - Il centro culturale studentesco, Sezione per la filosofia della Facoltà di filosofia, Programma di dottorato Filosofia e modernità, Sezione per la storia dell'arte e l'Accademia di arti figurative dell'università, membri di queste istituzioni, docenti e studenti, insieme con i ceramisti membri dell'associazione Interlnova di Matulji hanno organizzato il programma e la mostra: Ekoramika:

La manifestazione **Ekoramika** abbraccia i temi relativi all'ecologia e una vita umana e felice, con componenti artistiche e filosofiche. Così le "Strutture blu"/ Blue Structures' rappresentano forme prestate dalla natura /nano strutture di microorganismi o particelle di carbonio. La mostra di ceramica

ABSTRACT: This manifestation is the result of collaboration between the University of Rijeka riporta le vecchie tecniche di lavorare la ceramica in uso da millenni come quella etrusca, villanoviana, greca e persiana, e naturalmente la tradizionale ceramica del nostro paese. I ceramisti, con estrema cura, trattano i coloranti combinati con le forme e trattamenti termici, per ottenere risultati di oggetti nel contempo unici, decorativi e utili. Le lezioni e dibattiti che offriamo nel contesto di questa mostra parlano di ecologia, arte, saggezza e filosofia. Il "spirito movente" dei ceramisti e contemporaneamente il problema e la soluzione. Le discussioni sull'ecologia, parte delle quali ispirate dall'esposto, sono introdotte da ecologisti giovani e molto giovani, in combinazione con proiezioni di filmati e esempi concreti.

Ospiti della manifestazione sono il dott. **Dean Savič**, eco-etico sloveno, e dirigente del *Greenpeace* sloveno, e giovani eco-filosofi e attivisti sloveni e croati, due delle quali partecipanti al Programma di dottorato Filosofia e modernità, che a curato la parte teorica di Ekoramika. Nel centro dell'attenzione sono le etiche ecologiche e alternative ecologiche. La seconda parte degli incontri è concentrata sulla felicità, saggezza e filosofia. Mostreremo dei filmati su filosofi insegnanti della felicità umana e vita significativa, partendo da Socrate, Epicuro, e Seneca sino a Nietzsche, e ogni filmato sarà presentato e commentato dai docenti della sezione di filosofia dell'università di Rijeka e i loro ospiti.

16. *Elda Čekada*

Paljenje rakua, mentor Dražen Vitalović i studenti Akademije

Paljenje rakua na Kampusu

